

VOORSPRAAK (VOORBIDDER ZIJN) HJM Sales, 17-06-2016

“Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen, voor alle mensen;” (1 Tim. 2:1)

Geliefde broeders en zusters, het is genade om voor elkaar te mogen bidden. Wij ontvingen genade van Jezus. Die genade beweegt ons om voor elkaar te bidden. Zach. 12:10 verbindt genade met gebeden. Door de Heilige Geest. Onder de Wet veroordelen wij elkaar en wijzen op elkanders fouten, maar onder de genade bidden wij voor elkaar. Zelfs de Here Jezus Christus en ook de Heilige Geest bidden voor ons (Rom. 8:26-27,34; Hebr. 7:25). Dus zouden wij ook voor elkaar in de gemeente moeten bidden. Per slot van rekening vormen wij samen één lichaam en behoren wij tot het Lichaam van Christus.

Het is ook onze opdracht om zonder ophouden te bidden (1 Thess. 5:17), hetgeen betekent dat er in het hart voortdurend een gebed tot God moet zijn. We zouden zo gezegd voortdurend met Hem in gesprek moeten zijn. Maar helaas hoort men af en toe christenen wel eens verzuchten, dat zij niet weten hoé te bidden. Begin dan met het voor elkaar te bidden.

Voor elkaar bidden is in Gods ogen zeer belangrijk. In Jes. 59:16a kunnen we over de impact in Gods hart lezen, als dit niet gebeurt: *“Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was;.....”* Gods hart vult Zich met ontzetting als niet voor elkaar wordt gebeden, als er geen voorspraak is. Want dan staan wij niet voor elkaar in de bres (Ezech. 22:30)! God is zo ontzet, omdat dan het Lichaam niet wordt onderscheiden. Dat Lichaam was in oudtestamentische tijd het volk Israël. In nieuwtestamentische tijd duidt het op Jezus en ook op Zijn mystieke Lichaam, de Gemeente.

Wij kunnen niet in Gods hart kijken, om te zien wat de diepe achtergrond van Zijn ontzetting is, maar ik denk dat gebrek aan voorbede o.a. duidt op ons falen in liefde en daardoor een tekort aan eenheid. En dat beweegt God. Terwijl onderlinge eenheid Gods diepe verlangen is. Eenheid op grond van liefde zal juist de ongelovigen aantrekken (Joh. 13:35; 17:20-23).

In de eindtijd, als God begint zeven zegels te openen waarmee Zijn oordelen aanvangen, zullen gezamenlijke gebeden van de heiligen als reukwerk van aanbidding tot God opstijgen (Openb. 5:8; 8:2-4). Het zal in de geest één gebedsaltaar van gezamenlijk gebed en aanbidding worden. Engelen voegen aan die gebeden welriekend reukwerk toe, aangenaam voor de Here God. Dan zal Hij de gebeden verhoren. In de bijbel gaan reukwerk en gebed, dus aanbidding, altijd samen (Ps. 141:2; Openb. 5:8; 8:2-4). Want wij weten immers vaak niet wat en hoe te bidden. Daarom ook hebben wij Gods Geest zo nodig (Rom. 8:26-27).

In de oudtestamentische Tabernakel stond het gouden Wierookaltaar ín het Heiligdom, maar vlák voor de thans door Christus' gescheurde en geopende Voorhang, dat de scheiding van het Allerheiligdom vormde en waar God woonde. En éénmaal per jaar op grote Verzoendag bracht de hogepriester brandend reukwerk van dit Wierookaltaar in een gouden vat het Allerheiligdom binnen. De schrijver van de Hebreeënbrieff rekende dat wierookvat tot de inventaris van het Allerheiligdom (Hebr. 9:1-5). Omdat in het hemelse Allerheiligdom God onafgebroken wordt aanbeden. Tot dat Allerheiligdom hebben wij nu toegang. Dit leert ons dat onze voorbiddingen voor elkaar uiteindelijk moeten resulteren in aanbidding, omdat wij geloven én weten dat God de gebeden verhoort, ja, reeds heeft verhoord. Vóórbidding wordt áánbidding uit diepe dankbaarheid. En de Heilige Geest wil ons daarbij helpen. En, broeders en zusters, prijst God, dat wij de noodzaak gevoelen om voor elkaar en voor de noden in de gemeente te bidden. Het is de Heilige Geest, Die dit in ons hart bewerkt.

Gods Woord verklaart dat er zieken en sterfgevallen in de gemeente zijn, omdat de juiste blik op het Lichaam wordt gemist tijdens het nuttigen van het Heilig Avondmaal (1 Cor. 11:27-

30). Omdat de context hier het gebruik van het Avondmaal betreft, gaat het hier in directe zin om Jezus' eigen gebroken Lichaam en niet om de Gemeente als Zijn mystieke Lichaam. Indien met onjuiste blik, d.w.z. niet beseffende wáárom Jezus' Lichaam werd gebroken, het Heilig Avondmaal wordt genuttigd, wordt dat Maal tot een oordeel. Jezus' Bloed werd tot reiniging van onze zonden vergoten. Prijst Hem! Daarom heffen wij de wijn hoog op. En Zijn Lichaam werd gebroken tot genezing van onze ziekten. Hallelujah! Daarom heffen wij het stukje brood hoog op. Dit moeten wij geloven en onderscheiden tijdens het nuttigen van het Heilig Avondmaal. Dan gebruiken wij dit Avondmaal op een waardige wijze. Dan verspreidt de Kracht van Jezus' Lichaam Zich als de beste medicijn in ons lichaam tot genezing. Indien wij de kracht van Zijn gebroken Lichaam tot genezing niet onderscheiden, gebruiken wij het Heilig Avondmaal onwaardig.

Maar ik dank Jezus, dat juist het gebruiken van het Heilig Avondmaal ook een gelegenheid bij uitstek is, dat Hij ons de ogen zal openen. Dit lezen wij in Luk. 24:30-32.

In Joh. 6 is Jezus met de Joden in gesprek over het Manna, waarmee God hen in de woestijn had gevoed. Het Manna was uit de hemel neergedaald en had hen 40 jaar in de woestijn in leven gehouden. Dan zegt Jezus vervolgens, dat Hij het (geestelijke) Brood des Levens is (Joh. 6:47-51). Maar in de verzen Joh. 6:53-58 spreekt Jezus specifiek over het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn Bloed. Dit vindt plaats als wij het Heilig Avondmaal nuttigen (1 Cor. 11). Want gezien de gebruikte Griekse grondtekst gaat het hier niet meer om geestelijk eten en drinken, maar om stoffelijk eten en drinken. Zo heeft het Griekse woord "*trogo*" in Joh. 6:54, 56, 57 en 58 de betekenis van "*knagen, knabbelen, bijten*". Het grondwoord is afgeleid van een woord dat "*een knarsend geluid maken*" betekent. M.a.w. Jezus spreekt hier direkt over het Heilig Avondmaal. Maar in de context, dat Hij dat ware Brood is, dat uit de hemel is neergedaald om de mensen het leven te geven. Hij is ons voedsel, voor ons lichaam, onze ziel en onze geest. Hij maakt gezond en geeft ons leven.

In dit licht wordt ook duidelijk, hoe de Vrouw van Openbaring 12 na haar wegvoering naar de woestijn door God zal worden gevoed (Openb. 12:6,14). Zij zal worden gevoed met het Lichaam en het Bloed van Jezus, met het Heilig Avondmaal. Zoals Israël in de woestijn door God werd gevoed met het hemelse Manna! En het verrichten van voorspraakgebeden zal haar finale taak zijn. Zij zal ernstig bidden voor die christenen, die zich dan nog op aarde bevinden.

Geliefde broeders en zusters, moge Jezus u en mij overvloedig zegenen. Amen.